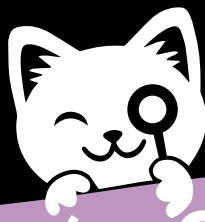

Riina a Sami
Kaarlovi

ZVÍŘECÍ AGENTI

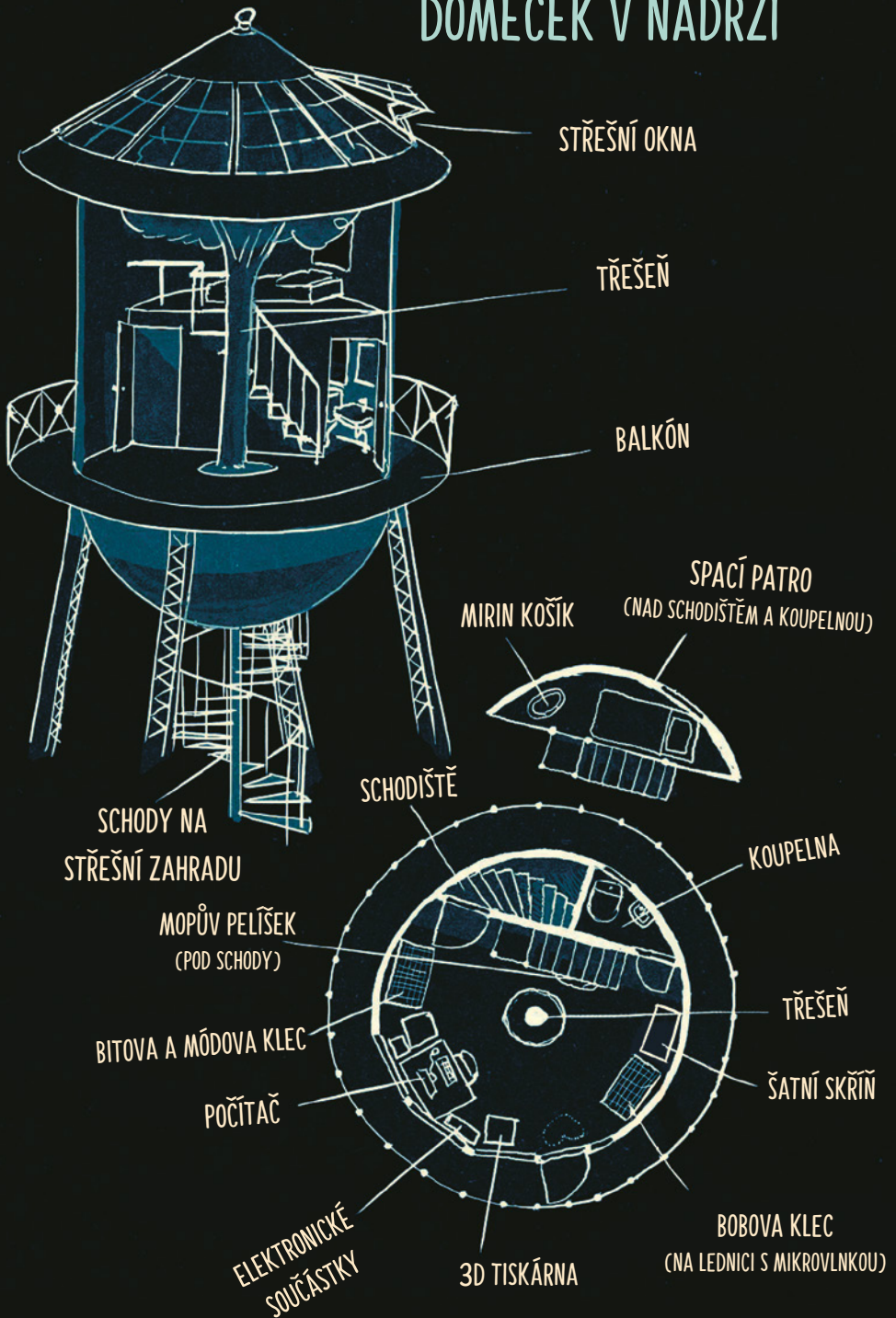
KATIE & TI-BOT

CHYŤTE ZLODĚJE!

bambóok

DOMEČEK V NÁDRŽI

KATI-E

Kati-e nadevše miluje zvířata a stejně tak i elektroniku a programování. S něými tváří to vážně umí. Jejím nejlepším kamarádem a spolupracovníkem je létající robot Ti-bot, kterého si sama vyrobila.

ZVÍŘECÍ AGENTI

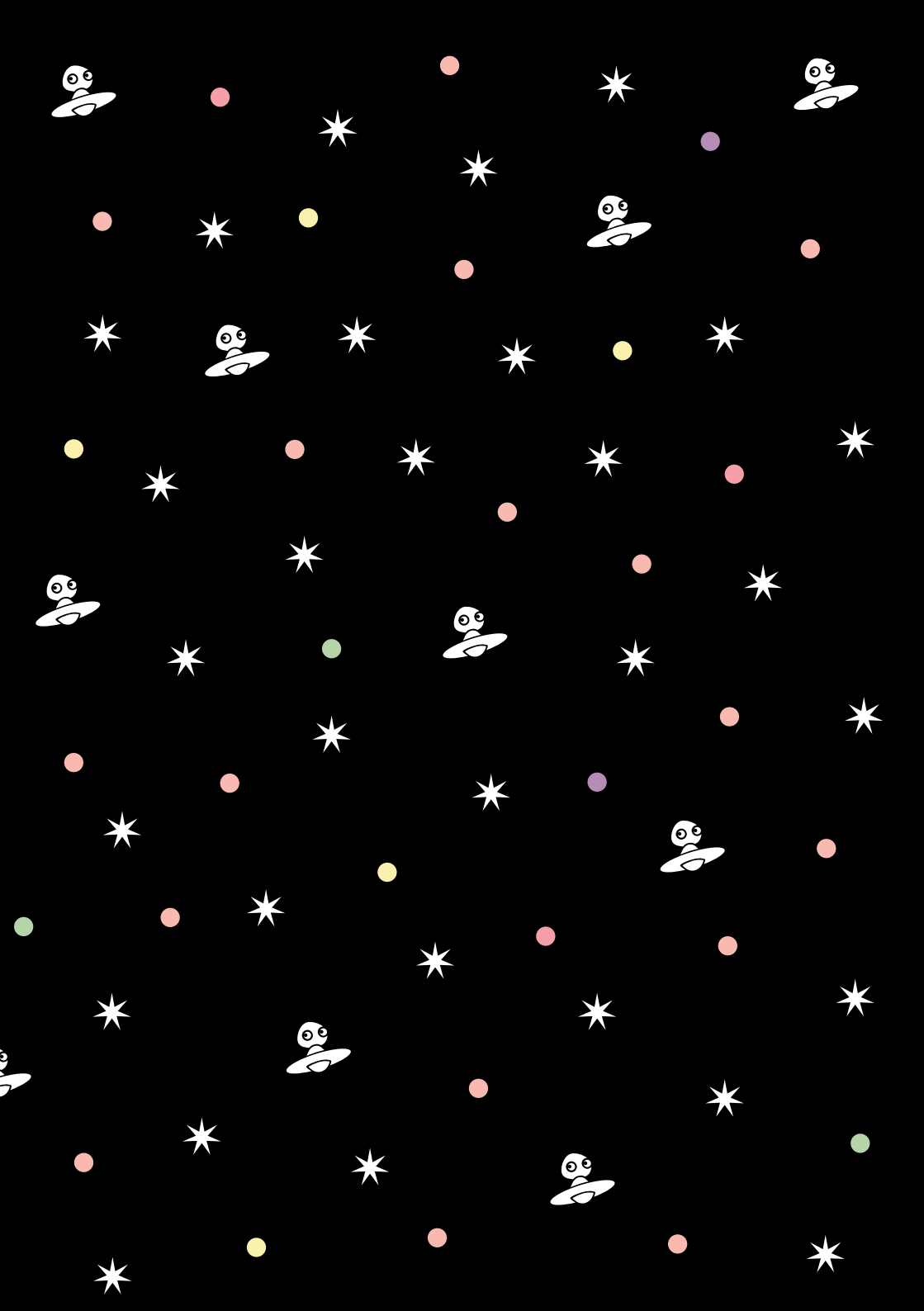
Kati-e vždycky ráda pomáhala sousedům a známým s domácími mazlíčky, ale prosby o pomoc se začaly rychle hromadit. Proto se rozhodla, že si vyrobí létajícího pomocníka Ti-bota. A tak se zrodili Zvířecí agenti!

Kromě mazlíčků v nesnázích si dvojice agentů hravě poradí i se zádušnými otázkami ohledně divokých zvířat. Jejich kancelář sídlí na střeše bytového domu v bývalém vodojemu, kde mají dost místa na všechny Katiny mazlíčky a počítače. Vedle Kati-e a Ti-bota ho obývá habešská kočka Mir, voříšek Mop, kakadu Bob se žlutou chocholkou a ochočení potkani Bit a Mód.

TI-BOT

Roztomilý robot, který umí nejen létat, ale i mluvit. Kati-e Ti-bota neustále vylepšuje o nové speciální schopnosti. Naprogramovala ho například tak, aby se dokázal proměnit ve zvíře. Jeho tajnou neešťí je svévolné poletování.

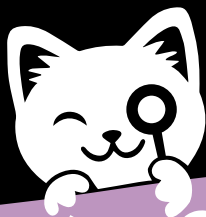
CHYŤTE ZLODĚJE!

*Kdeko na zvířata
mlví, ale málokdo
jim naslouchá.*

© RIINA A SAMI KAARLOVI, 2019

Riina a Sami
Kaarlovi

ZVÍŘECÍ AGENTI

KATIE & TI-BOT

CHYŤTE ZLODĚJE!

AKTUALIZACE

„Takže za chvíli už budu ovládat sloní jazyk?“ ujišťoval se Ti-bot.

„Dá se to tak říct,“ usmála se záhadně Kati-e.

Už spoustu dní totiž pracovala na aktualizaci, díky níž by si její kamarád robot osvojil nové jazyky. Venku panovalo vedro. Balkónové dveře i okna vodojemu

byly dokořán a letní vánek si pohrával s lapačem snů, který v jednom z oken visel.

Na monitoru seděl a horlivě přikyvoval kakadu Bob.

„Doufám, že neztratím schopnost řeči jako tenkrát. Pamatuješ?“ nadhodil robot.

„Ano. To jsem byla ještě úplná začátečnice,“ přiznala Kati-e. Přiložila si na oko lupu a pinzetou uchopila mrňavou paměťovou kartu. „Teď buďte

prosím všichni jako pěny a nešijte sebou. Mope, přestaň funět, a Bobe, ty nech toho komíhání. Potřebuju se soustředit.“

Na okamžik se rozhostilo ticho. Jen zdola z ulice k nim doléhalo vzdálené houkání hasičského auta. Kati-e soustředěně pracovala. Opatrně umístila paměťovou kartu do Ti-botova složitého elektronického obvodu, přesně tam, kam patřila.

„A je to!“ zajásala.

„Že ti to ale trvalo,“ ucedil Ti-bot a chtěl se postavit.

„Počkej. Ještě tě musím na chvilku vypnout a restartovat,“ vysvětlila Kati-e.

„Hlásím výpadek. Tak nazdar bazar vespolek,“ vypravil ze sebe jen.

Malá programátorka věděla, že se její robot po aktualizaci zase spustí, ale i tak v ní pokaždé byla malá dušička.

Mop s Bobem vše pozorovali s nakloněnými hlavami.

Kočka Mir procitla ze spánku, protáhla si tělo a domátožila se až k pracovnímu stolu, kde se usadila. Kati-e zadržela dech. Ten okamžik jí připadal jako celá věčnost, ale nakonec se Ti-botovi rozsvítilo světýlko.

„Jeeeeeeee! Tak už ses nám probudil, kamaráde!“ zavýskla a honem robota postavila na nohu. Kočka sebou trhla a vzala do zaječích.

„Tak se zase uklidníme,“ usadil ji Ti-bot.

„Vyzkoušej, jestli ovládáš papouščí jazyk,“ opáčila Katie netrpělivě.

Bob zaskřehotal, přemístil se na dívčinu paži a zlehka ji dobl do špičky nosu.

„Proměnit se na papouška není jen tak, vždyť ani nemám zobák,“ přiznal se mu robot.

„S tou kulatou hlavičkou tě mám stejně radši,“ odpověděl kakadu a rošťácky ho klovl do temene, až se Ti-bot zakymácel.

Kati-e vyprskla smíchy.

„Vidím, že jste našli společnou řeč!“ zaradovala se. „A teď bych nejradši vyrazila k vodě, když je takové teplo,“ vzdychla, rozpustila si vlasy a začala žíznivě hltat šťávu.

„Doporučuji ti alespoň odložit část oblečení, aby ses nepřehřála zevnitř,“ prohodil Ti-bot a rozjel se na balkón. „Musíme vyzkoušet nová jazyková data! Co kdybychom se šli podívat na divoká zvířata?“ nadhodil a zadíval se k zoologické zahradě. Mir se protahovala na sluníčku.

„Teď nemůžeme. Přišla nám hromada zpráv,“ oznámila Kati-e od počítače. „Na dnešek tady máme spoustu úkolů pro Zvířecí agenty.“

„Jaké například?“ vyzvídal Ti-bot.

„Luca z přízemí se bojí, že má jeho křeček Sonic až moc naducané tvářičky. Prý se kvůli nim za chvíli nevejde do domečku,“ četla z monitoru.

„A může už si Sofie vyzvednout svoje štěňátko Sisi?“ zeptal se Ti-bot.

„Ne, ale ráda bych se na něj dnes zašla mrknout. Snad to stihneme,“ opáčila Kati-e.

„Ještě pořád se nenašel žádný dobrovolník, který by chtěl venčit Dinu paní Frangové, a kromě toho musíme zjistit, proč Leeviho kocourek Hugo zvracel,“ pokračovala Kati-e.

„Že on zas okusoval nějakou jedovatou kytku!“ domýšlel si Ti-bot.

„Jen to ne!“ zvolala dívka a podrbala Mir pod bradou. „A taky bychom měli Timimu zanést moje staré akvarijní vybavení a pomoci mu vybudovat jeho vlastní akvárium,“ dodala a sáhla po mobilu.

1. Provéřit křečkovy tváříčky
2. Omrknout Sofino štěně
3. Venčení Diny
4. Proč Hugo zvrací
5. Zařídit Timimu akvářko

„Bezva, aspoň se ve skříni uvolní místo na moje náhradní díly,“ podotkl robot. „Komu píšeš?“ začal vzápětí vyzvídat a celý se přitom zakymácel.

„Leevimu,“ odpověděla Kati-e. „Zjišťuju, jak vypadaly Hugovy zvratky.“

„Fuj,“ odfrkl si Ti-bot a skočil na zem. Kati-e kmitala prsty po displeji mobilu. Ti-bot zatím škádlil kočku laserovým světlem. Mir lítala za modrou tečičkou po celé místnosti.

„Co je to?“ ptala se kočka.

„Elektrická blecha,“ opáčil robot.

„Vidím ji, ale necítím,“ vyhrkla Mir a provedla další výpad.

„Přesně jak jsem si myslela!“ zvolala Kati-e.

„Hugo vyzvracel chomáč chlupů! Chlupy se kočkám dostávají do žaludku, když si olizují kožíšek. Hugovi by prospělo, kdyby se nažral trávy.“

„To slyším prvně, že kočky žerou trávu,“ podivil se Ti-bot.

KUNG-FU KRÁLÍČEK SNĚHURKA

Bzučák na dveřích se rozdrnčel. Na návštěvu přišla programátorčina kamarádka a spolužačka Lisa odnaproti. Mop ji přivítal radostným vrtěním ocasu.

„Ahojky,“ řekla Lisa, pohladila psa a posadila se na podlahu. Mop se uvelebil vedle ní.

„Přišly jsme vás se Sněhurkou zkontrolovat. Pomohla bys mi se stříháním drápků?“ poprosila Lisa a postavila na zem batoh na nošení zvířátek.

Kočka Mir si zakrslého králíka zvědavě očichávala přes vzduchové otvory na batohu.

„Už se skamarádili,“ zajásala Kati-e a usedla vedle kamarádky.

„Tak je hodná kočička, už na Sněhurku ani nesýčí,“
pochválila ji Lisa. Mir do dívky šťouchla a na znamení
přátelství přimhouřila oči.

Lisa vysvobodila Sněhurku z batohu a Kati-e
si ji vzala do náručí, ale králíček zařal zadní běhy,
majestátním obloukem se vymrštil a přistál o notný
kus dál na podlaze.

„To byl ale kopanec!“ pronesl Ti-bot.

„Tenhle ušáček má fakt kuráž,“ vydechla uznale Kati-e a podrbala Sněhurku za ušima. „Zakrslí králíci přitom bývají spíš klidásové.“

„Sněhurka je úplný kung-fu králík!“ zakřenila se Lisa. „Takhle začne vyvádět pokaždé, když jí chci přistříhnout drápky.“

Kati-e vzala chlupaté zvířátko znovu do náručí a zkontrolovala mu tlapky. „Opravdu je má celkem přerostlé, ale s tím si poradíme.“

Pak Sněhurku zase pustila, a ta hned odhopkala prozkoumat Katino haraburdí. Mir králíčka sledovala z uctivého odstupů, ale tu a tam zašmátrala tlapkou po jeho chundelatém ocásku.

„Celé ráno jsem programovala,“ prohodila Kati-e.

„Takže Ti-bot zase umí něco nového?“ zeptala se Lisa.

„Třeba sloní jazyk,“ pochlubil se robot.

„Páni!“ zavýskla uznale Lisa.

„Sněhurka udělala bobek,“ sdělil Ti-bot. Lisa suchý bobek sebrala a zahanbeně ho spláchla do záchodu.

„Radši jsem ho vyhodila, aby ho nesežrala,“ přiznala.

„Mistryně kung-fu požívá bobky,“ neodpustil si Ti-bot.

„Proč to vůbec dělá?“ přemítala Lisa.

„Je to dobré na žaludek,“ vysvětlila Kati-e. „Dělá to spousta hlodavců, ale i jiných zvířat. Je to úplně normální. Vždyť my taky jíme jogurty nebo probiotika a kočky a psi zase trávu.“

